

” Gammelt og Nytt”

Nr.2/3 2010

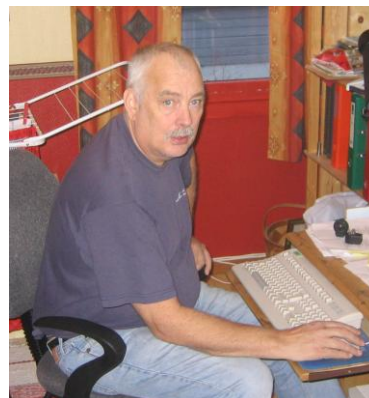
Medlemsblad for Båtsfjord Historie og Museumslag

Makkaur-fyr.

Makkaur-fyr ble bygd i 1926/28 og ligger ca. 2 km øst for Makkaur. Fyret har vært bemannet fra 1926 til september 2005. Da fyret ble satt i automatisk drift. Fyrvokterne på Makkaur-fyr har bistått sjømenn i havsnød og berga mange liv opp gjennom årene. Midt på 30 tallet ble det bygget vei på ca. 2 km. fra Makkaur -Kjeila til fyret på sysselsetning.

Lederen har ordet.

Høsten er nu kommet, og et nytt nr. av ”Gammelt og Nytt” er på tur. På grunn av reise og sykdom har vi valgt å slå nr.2 og 3 sammen. I dette nr. kan du lese om avdukinga av minnestein over de omkomne i Syltefjordsandfjorden 1940. Og om Fortidsminneforeningens tur til Makkaur i sommer samt Fra ”rorvær” til ”fiskevær” Båtsfjord 1909 – 1939. Skrevet av H.K.W.

På museet har vi hatt dårlig besøk i sommer. I oktober og november vil museet være åpent hver tirsdag fra klokken 18,00 til 19,30. Da vil det også være medlemskvelder. Kom å besøk oss på Museet og slå av en prat, og ta en kopp kaffe sammen med oss. ellers kan undertegnet kontaktes på telefon 91 77 52 92 for avtale ang. besøk på museet.

Da ikke alle har betalt medlemskontingenten, vil de få ny giro med dette nr. av ”Gammelt og Nytt”. Husk at medlemskontingenten er den eneste faste inntekt vi har. Og hvis hver medlem tegner et nytt medlem har det hjulpet mye på. Ha en fortsatt fin høst.

Alex

I en familie kan man si akkurat hva man mener uten å være redd for at andre skal mene det samme

Fredag kjørte de første bilene frem til Hamningberg.

Stor jubel da vegvesenets lastebiler kom rullende og stede kunne ønske de første bilene velkommen. Alle flagg til topps og nærmest alle som kunne krype og gå var møtt fram. Alle barna fikk seg en kjøretur. Brua over Sandfjordelva er ennå ikke bygd så bilene forserte elva fjæravegen. Vegen vil få stor betydning - og ikke bare det - den vil også åpne et nytt feriested, nemlig sandfjorddalen.

Finnmarken august 1960

Fra ”rorvær” til ”fiskevær” – Båtsfjord 1909 - 1939

I løpet av denne artikkelen vil jeg redegjøre for hvordan tettstedet Båtsfjord utviklet seg fra å være et lite fiskevær, til å komme i startgropen for å bli et betydelig fiskevær på nordsiden av Varangerhalvøya. Altså, hvilke faktorer var med på å gjøre Båtsfjord til et betydelig fiskevær på nordsiden av Varangerhalvøya? Før jeg besvarer problemstillingen vil jeg redegjøre for det administrative området.

Båtsfjord, en del av Vardø herred

Fra og med de siste tiårene på 1800-tallet og utover første halvdel av 1900-tallet var Båtsfjord en del av et større herred (kommune), Vardø herred. Vardø herredet ble opprettet i 1869. Tidligere hadde dette landområdet vært underlagt den samme administrasjonen som Vardø by. Dette var en ordning som hadde eksistert siden 1839. I 1868 ble det vedtatt ved kongelig resolusjon den 22. mai, at Vardø landsogn skulle skilles i fra Vardø by. Det nye herred besto da av en rekke mindre tettsteder og bygder som lå spredt langs kysten av Varangerhalvøya, med blant annet Kiberg, Hamningberg og Båtsfjord.

I underkant av 100 år senere ble det igjen gjort administrative endringer herredet. I 1956, 87 år etter at herredet hadde blitt opprettet, ble det vedtatt ved kronprinsregentens resolusjon at fra det tidspunkt fylkesmann i

Finnmark fastsatte, skulle navnet på Vardø herred endres til Båtsfjord herred. Om dette ble gjort har jeg ikke funnet noen svar på. En mer betydelig endring kom noen år senere. Endringen kom da som en følge av at det i 1946 var blitt opprettet kommunaldelingskomiteen. Komiteen som ble opprettet rett etter krigen og hadde til oppgave å skape mer livskraftige kommuner i Norge. Leder for komiteen var Nicolai Schei (Scheikomiteen). Som et resultat av komiteens arbeid ble blant annet Vardø herred, ved kongelig resolusjon 15. mars 1963, vedtatt delt i to. Omtrent ni måneder senere, på nyåret 1964, ble Vardø herred delt i en østlige og vestlige del. Den vestlige delen ble tillagt Båtsfjord kom-mune, mens den østlige delen (øst for Segelodden) ble tillagt Vardø kommune. Båtsfjord kommune besto da blant annet av stedene Båtsfjord, Nordfjord og Hamningberg. Den nye Vardø kommune besto blant annet av de større stedene Vardø by og Kiberg.

Hvilke faktorer var med på å gjøre Båtsfjord til et betydelig fiskevær på nordsiden av Varangerhalvøya?

I år 1900 hadde Vardø herred en befolkning på 1 215 innbyggere, og i 1910 var innbygger-tallet på 1 213. De to største tettstedene i herredet på begynnelsen av 1900-tallet var Ham-ningberg og Kiberg, med forholdsvis 241 og 328 (hjemmehørende) innbyggere. Båtsfjord var på dette tidspunkt en mindre bygd med kun 54 innbyggere. I løpet av de neste tiårene gikk utviklingen dit hen at skulle Båtsfjord ble et av de større samfunnene på nordsiden av Varangerhalvøya. Kimen til dette finner vi i sokneprest Fredrik

. Qvigstads beskrivelse Vardø prestegjeld i 1909. Qvigstad skrev at det i løpet av hans tid i prestegjeldet var det blitt bygd kaier og anlagt kulldepot i Båtsfjord. Kulldepotet og kaiene var ført opp i forbindelse med fiskeinnkjøp under vårfisket. Han skrev videre om havneforholdene på stedet var meget gode og at enkelte fiskere hadde begynt å bruke motorskøyter. Her må det bemerkes at det nok var de tilreisende fiskerne som hadde tatt i bruk slike båter. Blant de lokale fiskerne skulle det enda gå en stund før motoriserte båter ble vanlig. I 1910 var det kun 50 båter med motor i Finnmark. I årene fram mot 1915 økte antall båter med motor sterkt i det nordligste fylket, og utover 1920-tallet og 30-tallet fortsatte denne utviklingen. Dette var en utvikling som fikk betydelig innvirkning for Båtsfjord som fiskevær. Et annet trekk som Qvigstad merket seg i forhold til Båtsfjord var at stedet hadde hatt et økende innsig av fremmede fiskere under vårfisket. Dette kan også sees i sammenheng med den teknologiske utviklingen der fiskerflåten gikk mer og mer i retning mot større og tyngre båter. Båtsfjord hadde en lun og dyp havn som skjermet farkostene mot vær og vind, samtidig med at man slapp å dra båten opp på land. Dette var man var nødt til hvis man besøkte de åpne og mindre egnede havnene i Makkaur og Hamningberg.

Tjue år senere, i 1930, var antall innbyggere i Vardø herred økt til 1 791 personer. Båtsfjord hadde da en befolkning til 267 innbyggere. Stedet hadde altså i løpet av noen ti år gått fra å være ett mindre fiskevær til bli ett av de større fiskeværene på nordsiden av Varangerhalv-øya. Men fortsatt var

Hamningberg og Kiberg de største tettstedene i herredet, med henholds-vis 301 og 703 (hjemmehørende) innbyggere. Det betydde ikke at Båtsfjord var minst på alle områder. Havnen i Båtsfjord gjorde at stedet skilte seg ut i fra de andre tettstedene i herredet. Hver vår var det et yrende liv på havna i Båtsfjord. I følge statistisk materiale brukt i forbindelse med gjenreisningen av Finnmark etter krigen, var havnen i Båtsfjord den best besøkte i Vardø herred. Det statistiske materialet som det vises til her er tellinger gjort i mai måned under vårfisket i løpet av 1920- og 30-tallet. I 1920 var det få fiskere på havnen i Båtsfjord under tellingen i mai. Men det var allikevel nesten dobbelt så mange fiskere i Båtsfjord på tellingsdagen i mai, sammenlignet med de større tettstedene Kiberg og Hamningberg. Båtsfjord hadde besøk av 60 fiskere, mens Kiberg og Hamningberg kun hadde besøk av 35 fiskere hver. Utover 20- og 30-tallet økte antall fiskere på havna i Båtsfjord sterkt og holdt seg forholdsvis stabilt. For eksempel i 1926 var det 2 500 fiskere på tellingsdagen i Båtsfjord. I Kiberg var det kun 420 mens det i Hamningberg 240 og i Syltefjord 140. Det store antall besøkende fiskere hver vår gjorde sitt til at stedet ble en betydelig utskipningshavn for ferskfisk med hurtigrutene. Fra og med 1934 og utover 1930-tallet var Båtsfjord den tredje største utskipningshavnen i Finnmark i forhold til ferskfisk. Båtsfjord ble kun slått av Vardø by og Honningsvåg. For Vardø herred som helhet ble det brakt i land fisk for 15.5 millioner kroner i perioden 1920 til 1930. Kun Vardø by, Kjelvik og Berlevåg var større. På midten av 30-tallet var Vardø herred, sett under ett, en betydelig utskipningshavn for fisk. I 1935 ble det brakt i land

store verdier med fisk til Vardø by sett i forhold til kroner og ører. Vardø herred kom på andre plass og Berlevåg lå på femte plass. Kjelvik lå på tredjeplass mens Måsøy var på fjerde. Det vil si at hele nordsiden av Varangerhalvøya var en betydelig leverandør av fisk i Finnmark sett i forhold til verdi i kroner og ører i 1935. Altså, Båtsfjord var en betydelig havn for utskipping av ferskfisk. Hvor stedet lå sett i forhold til tørrfisk har jeg ikke funnet noe svar på ut i fra de kildene jeg har hatt tilgang på. Her kan det hende at de andre stedene ut-merket seg i større grad. For ikke å dra dette for langt utover Vardø herreds grenser går vi tilbake til tettstedet Båtsfjords og ser på stedets utvikling. Et annet særtrekk ved Båtsfjord som skapte et skille mellom Båtsfjord og de andre stedene i herredet, var at fra og med 1920-tallet og fram til 1939 var det et stort antall fiskebruk på stedet. Allerede på 1920-tallet skal det ha vært over 20 fiskebruk i Båtsfjord. I 1939 var det 24 fiskebruk i på stedet, mens det i Kiberg var 5, i Syltefjord 3 og i Hamningberg 4. Det overnevnte gjorde nok sitt til at Båtsfjord mest sannsynligvis ble et attraktivt sted å flytte til, både for sesongarbeidere og de som ønsket å slå seg ned permanent. I boken *Hamningberg – fraflytting og umyndiggjøring* forteller Henning Hansen at enkelte innbyggere i Hamningberg valgte å flytte til Båtsfjord. Dette skal ha vært en utvikling som var økende fra og med slutten av 1930-tallet. I følge Henning Hansen skal det, til forskjell i fra Hamningberg, også ha vært vinterdrift ved fiskebrukene i Båtsfjord, noe som ga muligheter for helårs inntekt. En annen faktor som også kan ha spilte inn, sett i forhold til båteiere, var at båteiere ikke fikk

forsikret sine båter hvis de lå i usikre havner. Båtsfjord havn var en assuransehavn og her man fikk forsikret sine fiskebåter. Hamningberg med flere havner i herredet var ikke assuranse-havner. I Makkaur fikk man den samme utviklingen som Hamningberg, folk flyttet inn til Båtsfjord. Her må det bemerkes at befolkningsøkningen i Båtsfjord mest sannsynligvis ikke kun skyltes innflytting i fra nærområdene. Vårfisket som var preget av tilreisende fiskere, fremmede båter og sesongarbeidere, førte nok også til at flere av disse valgte å bli i Båtsfjord for lengre perioder. Hvor mange som bodde i Båtsfjord i 1939 er usikkert. I 1940 ble det ikke foretatt noen folketelling i Norge, men i samband med en spørreundersøkelse som ble vinte-ren 1945/1946 i regi av gjenreisningsarbeidet, ble antall innbyggere i Båtsfjord anslått til å ha vært rundt 600 personer i 1939. Dette anslaget er antakeligvis noe høyt, og innebefatter muligens både de fastboende og tilreisende. Men det er ikke urealistisk å tro at stedet hadde hatt en sterk befolkningsvekst. Det er mulig at det reelle tallet var et sted nærmere 400 i 1939. Hvis dette tallet 400 er en noenlunde riktig gjetning vil det si at Båtsfjord som tettsted hadde en befolkningsøkning på 740 % i løpet av 30-40 år. Befolkningsøkningen gikk sannsynligvis på bekostning av nærliggende tettsteder som Hamningberg Makkaur, i tillegg til andre tilreis-ende fra andre steder i Finnmark og de nordlige fylkene. Som en konklusjon kan vi si at eksplosjonsmotorens inntog rundt 1910, sammen med behovet for større og trygge havner med en godt utbygd infrastruktur (fiskemottak), førte til at Båtsfjord gikk fra å være et tilnærmet ”rorvær” til å bli et betydelig ”fiskevær” i løpet av tre tiår (1909-1939). HKW

Avduking av Minnestein

18 januar 1940 skjedde det en trakisk ulykke i Ytre – Syltefjord (Syltefjordsandfjorden) Ekspedisjonsprammen som skulle frakte passasjerer og gods til lokalbåten, ble tatt av en brottsjø og ble knust mot kaistolpene. Fem barn som skulle til skoleinternatet i Hammna omkom.

Disse var: *Carl Tobias Kitdal f. 1928 Synøve Marie Kitdal f. 1930 Dagmar Terese Kitdal f. 1932 Bodil Alise Smelror f. 1931 Aasmund Edgar Smelror f. 1931*

Søndag 22. august 2010 ble det avduket en minnestein over de omkomne barna.

Minnesteinen står utenfor Syltefjord kapell. Avdukingen ble foretatt av Brith Sletten Sand.

Brith Sletten Sand og Eilif Kitdal avduker minnestein over de 5 skolebarna som omkomne i Syltefjordsandfjorden i 1940. Til høyre sokneprest Thomas Kristensen

Endel av de som deltok på avdukinga

5 skolebarn omkommet idet ekspedisjons – båten i Syltefjord knustes av brattsjø.

Torsdag formiddag innløp det fra Syltefjord den triste melding om at ekspedisjonsbåten der borte var blitt knust mot kaien av en brattsjø idet man skulle ut og ekspedere lokabåten ”Hornøy” som var kommet. Det var 13 mennesker i båten, nemlig 8 skolebarn og 5 voksne.

Da barna skulle til skoleinternatet i Indre Syltefjord hadde de med en del tøy så båten var tungt lastet. Det var adskillig med austavind og stor sjøog idet båten skulle legge fra kaien kom en brattsjø som knuste sjekten mot kaistolpene så alle om bord falt i sjøen.

Alle de voksne og tre av barna ble reddet, mens fem av skolebarna omkom. 3 av dem tilhørte Carl Kitdal og var søskene Tobias, Synøve og Dagmar henholdsvis 12 – 11 og 8 år. De to andre var tvillingebarna til enkefru Aslaug Smelror, Åsmund og Bodil som var i 8 års alderen. Ulykken har gjort et dypt inntrykk på stedes innvånere og fortvilsene er stor i de hjem som ble rammet.

Finnmarken 20. jan 1940

Ekspedisjonsulykken i Syltefjord.

En redegjørelse fra tre av de omkomne barns far.

Det slynges ut så mange rare beskyldninger om selve ulykkeds årsak at jeg finner det påkrevet å gi en sannferdig korrigering . Det er slett ikke sant at foreldrene hadde tvunget barna sin til å gå i båten slik ekspeditøren har gitt utsagn om. Hele ulykkens årsak er i korthet følgende;

Kvelden før innløste foreldrene bl.a. min hustru billett. Da var det ikke nevneverdig sjø og været var heller ikke så verst. I løpet av natten har imidlertid sjøen øket faretruende, dette var ikke alle mødrene, som hadde sine menn borte, oppmerksom på. Barna slippes så hjemmefra til ekspedisjonskaia. Først etter at barna var gått ble min hustru oppmerksom på det svære sjøgangen og vil skynde seg og hente barna tilbake. Men kommer ikke fra en småpike på 1 ½ som hun var alene hjemme med.

Da alle barna er samlet ved ekspedisjonskaia protesterte noen imot å ta barna om bord, andre foreslo å gjøre ekspedisjonen i to turer, men intet blir hørt. Båten blir så lastet med 8 barn og 5 voksne, 50 kg. Mel ski og bagasje. Alt i alt 750 kg. Og båtens bæreevne på fløtt kan anslåes til høyest 900 kg. Det vil si søkklastet. Når så bråttene var opptil 1 ½ meter høye, så forstår man kaskle at en småbåt med noen få tommer over vannflaten ingen mulighet hadde for å klare seg i den svære sjøen.

Det tjener ingen til ære å kate skylden på foreldrene som har nok med å bære sorgen over sine som så hensynsløst ble ført direkte i døden. Som far og mor for tre av de omkomne barn, vil vi ikke finne oss i å bli beskyldt som vi selv har forårsaket ulykken.

Tro ekspeditøren at det er så lett og behagelig å vri sannhet til usannhet når det sies av dem. Den rettslige etterforskning vil sikkert bringe klarhet i hele saken.

Kongsfjord i januar 1940

Carl Kitdal

Finnmarken 3. februar 1940

Med Fortidsminneforeningen i 20 grader pluss til Makkaur.

Fortidsminneforeningen i Finnmark ønsker å bidra til at kulturminnene våre blir tatt vare på. Derfor arrangerer vi blant annet turer med faglig innhold. Lørdag den 26. juni gikk turen til det vegløse fiskeværet Makkaur i Båtsfjord kommune. For oss, i øst-fylket i alle fall, trenger ikke Makkaur noe nærmere presentasjon, til det finnes det nok dokumentasjon i fylkesbiblioteket og på museet i Båtsfjord. Men ikke så mange har vært på Makkaur, nå et fraflyttet fiskevær med et avbemannet fyr.

Turen startet med et besøk på Båtsfjord museum der Alex Bolle fortalte om museet og den interessante utstillingen. Arnulf Grefstad, oppvokst i Makkaur, viste bilder og fortalte om oppveksten der. Tom Arild Antonsen ga oss et historisk overblikk over fiskeværet og de tyske festningsanleggene. I riktig maksvær gikk vi så med Arctic Tourist's speedbåt ut til Makkaur. Der ute var det stille og varmt, minst 20 grader og de eneste som møtte oss 10 besøkende var en flokk reinsdyr som fortrakk raskt. I fjæra lå det drivtømmer av russiske lerketre.

Makkaur-Kjeila 2010

Makkaur er første gang nevnt i et brev til paven i 1512. I seinmiddelalderen før reformasjonen i 1537 drev man stor eksport av fisk til hele det katolske Europa herfra.

I 1567 var Makkaur det tredje største fiskevær i Finnmark. Opp gjennom historien har stedet markert seg som eget prestegjeld med kirke og prest, som handelssted og etter hvert også med poststasjon. Som ellers på kysten av Finnmark gikk utviklingen i Makkaur opp og ned. Siste gang Makkaur spilte en større historisk rolle var under krigen da tyskeren anla batteriet på Rosmålla, Festung Makkaur. I tillegg til 100 fastboende var det i denne perioden over 200 tyske soldater og 40 russiske krigsfanger på Makkaur.

I dag står det bare noen få hytter på området der det på 1500-tallet bodde over 250 mennesker og det er grunn til å anta at det var mennesker på Makkaur allerede i steinalderen. Mye har forandret seg siden steinalderen med landhevning og klimaendringer. I historisk tid var det den karakteristiske keila, som ga ei naturlig havn samt nærheten til gode fiskeplasser, som la grunnlaget for bosetningen. Forholdene ble vesentlig forbedret da det i 1890 ble anlagt en molo som ga le for været inne i keila. Det var også fiskebruk med sjøhus og kai her. Alt er nå borte!

Veien som ble bygd på 1930 tallet

Fyret som ble anlagt i 1928 er automatisert som alle fyrene i Finnmark.

Den 2 km lange veien fra Makkaurkeila til fyret, som absolutt er verd å gå, ble anlagt i 1930 som nødsarbeid. Makkaur kapell ble først nevnt i 1589, men det er grunn til å tro at det har vært kirke i Makkaur allerede på 1300-tallet.

Tom Arild Antonsen fortalte oss om de to kirkegårdene vi ser restene av. Den eldste ble etablert før reformasjonen og der den siste ble gravlagt i 1905. Kirka ble tatt ned ca 1800 og ny ble reist først i 1934. I mellomtiden var det anlagt ny kirkegård i 1911. Begge kirkegårdene burde vært rydda og gjerdet rundt den yngste stelt i stand!

Makkaur-Kjeila med kirkegårdene til høyre 2010

Arnulf Grefstad, født i Makkaur Sandfjord i 1926 flyttet som 10-åring til Makkaur. Her levde han med familien til krigens slutt og i 1947 flyttet de som de fleste andre ut fra Makkaur. Noen av husene ble flyttet til Båtsfjord og kirka ble flyttet til Nordfjord i Syltefjorden der den står i dag, der den ble innviet 2. oktober 1955. Fyret med de karakteristiske fyrboligene bør restaureres og tas i bruk av turistnæringa!

Den rike bildeskatten som finnes om Makkaur gir oss et meget fint inntrykk av bebyggelsen før krigen. Vi som går der i dag kan bare fornemme hvordan det var. Når vi vet at det har bodd mennesker her siden 1300-tallet blir en opptatt av hva som skjuler seg i gårdshaugene fra middelalderen. Her burde det være en jobb for arkeologene!

Når vi også vet at husene i Makkaur ble flyttet til den nye bebyggelsen i Båtsfjord etter krigen, skulle det vært interessant å fått registrert hvilke hus fra Makkaur som fortsatt står i Båtsfjord? Dette burde være en jobb for Fortidsminneforeningen eller for fylkeskommunen!

For mer informasjon og eventuelt medlemskap i Fortidsminneforeningen kontakt undertegnede.

Jørgen Dahl. aldon@online.no

Korfor heiter det Borrelås

Sveitsaren George de Mestral tok patent på denne oppfinninga i 1941. Han hadde merka seg att planten Borre hadde krok på frøa som lett sett seg fast på klede, dyrepels og anna. Så fekk han iden om å nytte denne oppdagninga i klede og skoproduksjon. Låsen skulle bestå av to delar, en med krok og motstykke av eit ullent stoff som krokan hekte seg fast i. Dette ble ein festemekanisme som skulle erstatta glidelås, hekter, knappar og liknande. Mekanismen er lett å opne og lukke, sjølv om den ikke er så sterk. Den er no brukt i millionvis av klede og skor.

Borre er ein plante som høyrer til korgplantefamilien. Vi har i hovudsak to artar i Norge, Ullborre (*Arctium tomentosum*) og Småborre (*arctium minus*). Ullborre finns i dei søraustlege delane av Sør-Norge, medan småborre strekker seg til enden av Nordland fylke. Men det er vell ikkje utenkeleg at den kan ha forvilla seg lenger nord.

Så veit vi det.

*Fra fødselen og frem til attens årsalderen trenger en pike gode foreldre;
Fra 18 til 35 trenger hun et godt utseende; fra 35 til 55 trenger hun en fin personlighet og fra 55 og oppover trenger hun kontanter.*

Båtsfjordkalenderen 2011

Båtsfjordkalenderen 2011 er nu i salg på Båtsfjord Museum, Velferdstua og Båtsfjord Biblioteket. Kalenderen koster kr.100,00 + frakt. Årets tema er kommunikasjoner, vi har også vanlige bilder med. Vi begynner og få lite bilder til og lage kalender, har du bilder som kan være av interesse, ta kontakt med Bodil tlf. 476 76 609 eller Alex 917 75 292.

Styre i BHML.

Styret i BHML består av Alex Bolle leder, Randi Sæther kasserer, Torbjørn Tangen sekretær, Bodil Persen og Gerd Karin Tobiasen styremedlemmer. Varamedlemmer er Vigdis Sørnes og Harald Wahl

Medlemmer.

Båtsfjord Historie og Museumslag har pr. i dag 61 medlemmer, men ønsker oss flere. **Bli medlem du også!**

Medlemskontingenten for 2010 er kr. 200,-, for alle medlemmer. Som medlem vil du få tilsendt medlemsbladet ”*Gammelt og Nytt*”. Som kommer ut 4 ganger i året. Medlemskontingenten kan du sende til Båtsfjord Historie og Museumslag v/ Randi Sætre, Schirmersvei 7. 9990 Båtsfjord. Bankkontonr.:4930.12.92901

Etterlysning!

Har du bilder eller ting som du vil gi til Museumet, ta gjerne kontakt, eller kom å besøk oss i Lensmannsgat 4. Eller du har ei god historie eller avisutklipp som du vil dele med oss?

***Gjennomsnittsjenta foretrekker skjønnhet fremfor intelligens
For hun vet at gjennomsnittsmannen ser mye bedre enn han kan tenke.***

Stoff til bladet

Har du stoff eller bilder som vi kan bruke i bladet, kan du sende det på mail til abolle@online.no eller til Alex Bolle Postboks 137, 9991 Båtsfjord. Alt stoff taes i mot med takk. Du kan også ta kontakt på mobil 91 77 52 92. Neste nr. vil komme ut i desember. Stoff til bladet må sendes innen 1. desember 2010.

Tre små ord fra mannen før han gifter seg: ”Jeg elsker deg”

Tre små ord fra mannen etter bryllupet: ”Er middagen ferdig?”